

Turistické srdce Viktorie Hajné

Úterní rána mívá vedoucí turistického oddílu Viktorie Hajná na svém mobilním telefonu dispečink. Obzvláště rušno bývá tehdy, kdy počasí vycházkám příliš nepřeje. To pak lidé Viktorii volají a ptají se, která ze dvou vyhlášených alternativ platí, a podle toho se rozhodnou, zda na túru půjdou, či zůstanou doma v teple.

Viktorie Hajná (na snímku) dostala na lednové výroční členské schůzi oddílu pěkný dárek: Turistickou encyklopedii České republiky. Druhá kniha obsahuje tři tisíce historických a přírodních pozoruhodností českých národních parků a chráněných krajinných oblastí.

„Své turisty už tak dokonale znám, že podle počasí odhadnu, kdo to vzdá a kdo s námi půjde, i kdyby trakaře padaly,“ směje se Viktorie Hajná. „Na túry vyrazíme každé úterý. Zejména v podzimních a zimních měsících nejpozději v pátek dávám na vývěsku u obecního úřadu program s krátkým a dlouhým výšlapem a až v úterý ráno se podle počasí rozhodujeme, kam vyrazíme.“

Premiéra v pěti letech

Snad se na nás paní Viktorie nebude zlobit, když prozradíme její věk. Obdivuhodnou vitalitu by jí mohla závidět nejedna seniorka. V březnu ji bude 79 let a jak nám řekla, čilá a svěží je díky pravidelné turistice a cvičení. Sportu se věnuje od malička, vždyť v pěti letech veřejně cvičila při vystoupení na zuberském hřišti. Ke sportu malou Viktorku vedl zejména její

otec, který byl střídavě náčelníkem a starostou Orla ve Vidči. Když po základní škole začala studovat Obchodní akademii ve Frenštátě, ve volných chvílích se spolužáky vyrazila poznávat místní kopce.

Rodinné výlety

Manželé Hajní vychovali tři děti a všechny jsou sportovně nadané. Syn Pavel studoval tělovýchovu a sport na Univerzitě Karlově a dnes je trenérem hlúčinských fotbalistů. Syn Jiří se závodně věnoval lehké atletice a v současné době preferuje cyklistiku. Dcera Jitka, která se svou rodinou bydlí v Kalifornii, pravidelně chodí do fitnesscentra a teď se začala věnovat taichi.

„Když děti byly ještě malé, chodívali jsme s nimi o sobotách a nedělích na túry,“ vzpomíná V. Hajná. „O pár let později, jak už jsme byli s manželem

v důchodu, jsme zavedli pravidelné každodenní večerní vycházky po Vidči a okolí. Víkendové túry jsme časem přesunuli na úterky, kdy je na horách přece jen méně lidí. Postupně se k nám začali přidávat další turisté a pak už chyběl jen malý krůček k založení oddílu. Vznikl v souvislosti s novým videčským hnutím Sport pro všechny 1. dubna 2003.“

Seđmkrát do Chebu a zpět

Viktorie Hajná pracovala řadu let v plánovacím oddělení rožnovské Tesly a svůj vztah ke statistice nezapře. Má spočítáno, že od dubna 2003 do konce roku 2011 videčtí turisté ušli 3 678 km. „Podle automapy je to jako kdybychom absolvovali cestu z Vidče do Chebu po silnici seđmkrát tam i zpět,“ uvádí vedoucí turistického oddílu ve Vidči, jehož členové se letos v lednu šli na výroční členské schůzi. „Loni jsme měli s kolektivem turistů cel-

Z každé cesty si V. Hajná přiveze kousek přírody na památku. V roce 2009 si v Tinitu přibrala do kufříku i písek ze Sahary. Doma ho nasykala do skleněné baňky s uzávěrem a přidala pár datlových plodů. Byly ještě nedozrálé a postupně začaly rašit. Když byl v Rožnově na besedě Václav Větrvíčka, V. Hajná mu ukázala tuto raritku a známý český botanik kroutil hlavou, že to ještě neviděl.

Na túře. Viktorie Hajná je patát zleva.

Foto: M. Švajdová

kem 48 setkání. Přitom Mirek Mičkal jich absolvoval 39, Líba a Lada Kristkovi 35. Stejný počet schůzek loni absolvovala i Anička Mičkalová. Na kratších vycházkách a delších túrách jsme v roce 2011 ušli celkem 458 km. Kromě toho občas jezďíme i na kolech, ale už jen po rovných nenáročných cyklostezkách, protože jsme si to jednou z Veselé ládovali na kole z kopce dolů a jedné kamarádce přestaly fungovat brzdy a byl to stresující zážitek, který už bychom neradi znovu prožili,“ vzpomíná paní Viktorie a oceňuje, že v ročním padesátikorunovém oddílovém členském příspěvku je zahrnuto i pojištění pro případný úraz.

Zájem o nové členy

Jedna nepříznivá zpráva přece jen na výroční členské schůzi turistického oddílu zazněla. Oddíl stárne. Ze stávajících 38 členů je 15 ve věku nad 70 let. Nejmladšímu je 61 let. „Rádi bychom využili této příležitosti a pozvali do našeho oddílu nejen mladé seniory, ale i spoluobčany, kteří jsou třeba nezaměstnaní a neví co s volným časem. Mohou ho příjemně prožít s námi na výšlapu,“ láká nové příznivce turistiky paní Viktorie. Plán úterních vycházek má již připraven až do konce letošního roku. „Ráda navštívím místa, kde jsem ještě nebyla. Chystáme se například pokořit rozhlednu na Čubově kopci u Francovy Lhoty. Z nejvyššího patra rozhledny, kam vede 58 schodů, je vidět téměř celý hřeben Javorníků a ze severní strany i panoráma Beskyd. Do schodů na rozhledny, ale i na výšlapy, všichni chodíme s trekingovými holemi. Při chůzi s hůlkami totiž snižujete zátěž dolních končetin tím, že zatěžujete také ruce. Hmot-

nost těla tak rovnoměrněji rozložíte, což je velkou výhodou zejména v členitém terénu. S hůlkami se prostě cítíte bezpečněji a máte i lepší stabilitu!“

Text a foto: MTA

Mazání na bolavá záda. Koupíte v drogerii zelenou Lesanu (60 ml) a vsypete do ní 15 hřebíčků. Necháte 10 dnů vyluhovat a pak si mažete bolavá záda, kolena, chodidla nebo také unavené nohy či kyčelní klouby. Okořeněnou Lesanu vtíráte do pokožky. Cítíte-li takové příjemné chlazení, buďte si jisti, že to děláte dobře a že bolest odejde...

Recept videčských turistů

☎ 571 655 010
www.vidce.cz

